

med alle dertil hørende Rettigheder og Forpligtelser. Kommer det nævnte Anlæg ikke til Udførelse, kan bemeldte Del af den afslagne Banestregning overdrages Kjøbenhavns Amtsaabskreds eller vedkommende Sognkommuner overensstemmende med Lov af 5te Februar 1869 § 1. Er der ikke paa nogen af fornævnte Maader disponeret over det heromhandlede Areal inden den 1ste Januar 1884, bliver det at afhænde under Sagttagelse af Forfkrifterne i Jrdn. 5te Marts 1845 § 20.

§ 9.

Foraauidt det sjællandske Jernbaneselskab er villigt til ifødetfor den i Lov af 23de Mai 1873 § 1 under Nr. 1 nævnte Jernbane til Frederiks-fund at anlægges en Bane mellem denne Kjøbstad og Frederiksberg Station paa den vestsjællandske Jernbane, bemyndiges Regjeringen til at meddele samme Koncession paa en saadan Bane paa de i nysnævnte Lov giorte Betingelser, hvorhos den Selskabet tilkommende Møpsfigelighed i saa Tilfælde kan forlænges til den 1ste Januar 1900. anfaas vedtagne uden Afstemning.

Lovforlagets § 10 var bortfaldet ved den tidligere Afstemning.

Formanden: Vi gaa dernæst til det sidste Affnit, som omfatter den af Indenrigsministeren foreslaaede nye Paragraf. Den ærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren (Tobiesen): Som det høitærede Thing vil se, gaar Forslaget under Nr. 8 ud paa, at der til Udvidelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Driftsmateriel maa anvendes et Beløb af indtil 1 Mill. Kr. Saavel paa de ældre Linier, som det sjællandske Jernbaneselskab har havt under Drift, som paa den sidste af dem nu under Drift tagne Bane maa det forudsættes, at et betydeligt større Materiel efterhaanden vil blive nødvendigt, alt efter som Driften udvides, og Selskabet, der ønsker at imødefomme det Krav, der fra Publikums Side kan stilles til det om paa fyldestgørende Maade at betjene saavel Gods som Personer, har derfor ønsket at udvide sin Anlægs-kapital med dette Beløb. Jeg anbefaler det høie Thing at give sit Samtykke til dette, der jo ubetinget maa betragtes som et Skridt i Publikums og Samfærdselens Interesse. Man vil se, at Forslaget gaar ud paa, at naar Selskabet udvider sit Materiel paa denne Maade, er det forpligtet til i uformindsket Antal og i forsvaerlig Stand at holde det saaledes anskaffede Driftsmateriel af Lokomotiver og Vogne i Forbindelse med det forinden tilstedevarende. Denne Forpligtelse maa jo være et nødvendigt Supplement til, at der gives Selskabet Tilladelse til at udvide Anlægskapitalen, navnlig af Hensyn til, at Staten er berettiget til at indløse Banerne, naar den vil. Hertil er der dog af mig gjort en Tilføielse, idet det jo ikke kan

negtes, at Materiellet efterhaanden enten kan blive saa daarligt eller af saa gammel dags Bessaffenhed, hvilket jo navnlig gjælder Maskinerne, at det vilde være uforstændigt, om man vilde paalægge Selskabet at anvende Udgifter paa at holde saadant Materiel vedlige, hvad der jo vilde koste Betydeligt uden at kunne gjøre den tilsvarende Nyttte. Der er derhos tilføiet, at saadant Materiel maa ikke sælges og Betalingen indgaa i Jernbaneselskabets Overstøb, men at, naar det efter dertil erhvervet Tilladelse sælges, skal Beløbet indgaa som særlig Afdeling af Reserverfonden, idet Ministeriet da vil holde paa, at saadanne Fornyerter, som skulle ske af Reserverfonden, først skulle afholdes af det Beløb, som saaledes skaffes tilveie ved Salg af saadant ubrugeligt Materiel, som man ikke finder det tilraadeligt at tilholde Selskabet at holde vedlige. Jeg tør anbefale det høie Thing at vedtage Forslaget i denne Form, idet jeg tror, at der paa denne Maade vil gives tilfredsfuld Garantii for, at Selskabet til enhver Tid har Materiel tilstede til det Beløb, som er anvendt derpaa, i alt Fald indenfor saadanne fornuftige Grændser, som der altid maa være med Hensyn til Bevaring af ældre Materiel.

J. Andersen: Jeg kan indrømme, at det kan være nødvendigt, at det sjællandske Jernbaneselskab anskaffer mere Driftsmateriel; men paa den anden Side er det mig ikke klart, om det absolut er nødvendigt, at Staten skal paataage sig yderligere Garantii med Hensyn dertil. Saauidt mig bekendt have Aktierne sidste Aar givet 6—8 pCt. Nu har Selskabet jo iaar ved Montomskrivningen forstaaet at forhøie Løtterne saa rundelig, at der vil komme store Kapitaler ind ved denne Forhøielse. Jeg kan derfor ikke gaa med til sit at give en saadan Tilladelse. Foraauidt det, efter at Banerne have været de 4 pCt., som de skulle, maatte vise sig nødvendigt, kunde jeg gaa ind paa at garantere for det fornødne Beløb, men jeg kan naturligvis ikke give, hvormange Procent der behøves; dertil hører naturligvis en Opgjørelse af de solgte Billetter f. Ex. fra Kjøbenhavns Jernbanegaard til alle Stationer foruden en Beregning af visse andre Ting, saa det kan jeg ikke sige, men at Forhøielsen er ganske betydelig, det veed jeg; det ser man, naar man tager Løtterne for sig og lægger dem ved Siden af de gamle.

Fischer: Jeg tror, at man oftere har gjort sig skyldig i Misforstaaelser af det sjællandske Jernbaneselskabs Stilling ligesoverfor det her foreliggende Lovforslag, baade ved dets Behandling i det andet Thing og til dels ogsaa i dette Thing. Man betragter nemlig dette Forslag som i det Væsentlige indeholdende store Begunstigelser for det sjællandske Jernbaneselskab, man tror, at det er i Selskabets Interesse, at dette Lovforlag gaar igjennem, og at det maa sætte stor Pris paa at